

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การศึกษาผลของระดับของแหล่งเยื่อใยชนิดที่ไม่ใช่พืชอาหารสัตว์มาเป็นแหล่งอาหารหยาบในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูป ต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ และการให้ผลผลิตน้ำนมในโคนม สรุปได้ดังนี้

5.1.1 การเพิ่มระดับอาหารหยาบจาก 40 เปอร์เซ็นต์ เป็น 50 เปอร์เซ็นต์ในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูป ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ กระบวนการหมักภายในกระเพาะ รumen และผลผลิตในโคนมที่ให้ผลผลิตน้ำนมเฉลี่ย 10 กิโลกรัมต่อวัน

5.1.2 สูตรอาหารผสมสำเร็จรูปที่มีอาหารหยาบระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ และมีการทดแทน ชังข้าวโพดด้วยฟางข้าวที่ระดับ 0, 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการกินได้ การย่อยได้ กระบวนการหมักภายในกระเพาะรูเมน และผลผลิตน้ำนม

5.1.3 การทดแทนชังข้าวโพดด้วยฟางข้าวที่ระดับ 0, 10 และ 20 เปอร์เซ็นต์ มีผลให้ค่า ความเข้มข้นของยูเรียในพลาสมาลดลง และผลผลิตน้ำนมที่ปรับ 4% FCM เพิ่มขึ้น

5.1.4 สูตรอาหารผสมสำเร็จรูปที่มีระดับอาหารหยาบ 50 เปอร์เซ็นต์ และการทดแทน ชังข้าวโพดด้วยฟางข้าวที่ระดับ 10 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการผลิตน้ำนมดีกว่าในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปกลุ่มอื่น ๆ

จากการทดลองนี้สรุปได้ว่า สามารถใช้แหล่งเยื่อใยชนิดที่ไม่ใช่พืชอาหารสัตว์ (ชังข้าวโพด) เป็นอาหารหยาบได้ที่ระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ ในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปสำหรับโครีดนมที่ให้ผลผลิตน้ำนมเฉลี่ย 10 กิโลกรัมต่อวัน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการกินได้ กระบวนการหมักภายในกระเพาะรูเมน และการให้ผลผลิตน้ำนม อย่างไรก็ตาม เมื่อทดแทนชังข้าวโพดด้วยฟางข้าวที่ระดับ 10-20 เปอร์เซ็นต์ในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปที่มีระดับอาหารหยาบ 50 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูงกว่าสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปที่มีชังข้าวโพดเป็นแหล่งอาหารหยาบอย่างเดียว

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรศึกษาขนาดของชังข้าวโพด เพื่อให้ได้ขนาดที่เหมาะสมในการนำมาใช้เป็นแหล่งอาหารหยาบในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปสำหรับโคนม

5.2.2 ควรมีการศึกษาความเป็น effective fiber ของชังข้าวโพด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้ประโยชน์ร่วมกับแหล่งอาหารหยาบอื่นๆ โดยเฉพาะผลที่เกิดต่อกระบวนการหมักภายในกระเพาะรูเมน

5.2.3 ควรมีการศึกษาสัดส่วนของอาหารหยาดต่ออาหารชั้น ในสูตรอาหารผสมสำเร็จรูปที่มีซังข้าวโพดเป็นแหล่งอาหารหยาดในโคนมที่ให้ผลผลิตปานกลาง (15-20 กก./วัน) และระดับสูง (>20 กก./วัน) เพื่อการนำใช้ซังข้าวโพดที่มีประสิทธิภาพ

5.2.4 ควรมีการศึกษาแหล่งเยื่อใยชนิดที่ไม่ใช่พืชอาหารสัตว์อื่นๆ เช่น เปลือกถั่วเหลือง เมล็ดฝ้ายทั้งเมล็ด กากเบียร์ เป็นต้น มาใช้เป็นแหล่งอาหารหยาดสำหรับโคนม เพื่อเป็นการเพิ่มการนำใช้ประโยชน์ของทรัพยากรอาหารสัตว์ที่มีในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด